

Scholer: Det kan vel være saa, som den ærede Finansminister fremhævede i Besvarelsen af sit Foredrag, at det er noget vanskeligt for en Bestyrelse af denne Art at opfylde sit Hverv saaledes, at der ikke skulde kunne fremkomme Klager over dens Færd; men, naar den ærede Minister synes at mene, at Bestyrelsen til enhver Henseende har opfyldt sine Pligter saa samvittighedsfuldt og med saa stor Humanitet som ønskelig var, saa kunde det dog maaffee være, at den ærede Minister gif temmelig vidt; thi det er vist, at der fra mange af Landets forskjellige Egne er fort vistnok ikke aldeles ubegrundede Klager over den Maade, hvorpaa Invaliderne ere behandlede. Det har saaledes blandt Andet vakt nogen Forundring, at Invalider, der ere syne af Lagen i deres Hjem, og af vedkommende Sogne forstaaer skabere anbefalede som virkelig berettigede til Understøttelse, ere af Invalidebestyrelsens Læge erklærede for ikke berettigede, og det er dog noget besynderligt, at den Læge, som ikke synes Invaliderne, men kun skal støtte sig til den Erklæring, som er afgiven af en anden Læge, bedre end denne skal kunne kjende Vedkommendes Svaghed. De Invalider, der i denne Henseende kan være Tale om, ere de, der høre til 3die Afdeling, men jeg troer ogsaa, at flere af dem, der høre til 2den Afdeling, ere særdeles uheldigt stilled. Der er saaledes et temmeligt stort Spring mellem den Sum, som er tillagt Invaliderne i 2den Afdeling, og den, der er tillagt dem i første, og, naar det hedder, at de Invalider høre til 2den Afdeling, der have mistet en Arm eller en Haand ved Amputation, eller have faaet en saadan Svaghed i Benene, at de ikke kunne bevæge sig uden Krykker, dog at de — som der staar i Loven — ikke behøve daglig Hjælp af Andre, da der vel Endeel af dem, hvormed dette er Tilfældet, men der er ogsaa Mange, der ikke kunne undvære daglig Hjælp. Dengang Loven blev disputeret, blev det fremhævet, at den overordentlige Invalidefond skulde komme til Hjælp, hvor Loven vilde være for knap, men, naar der nu er Mænd af denne Klasse, som ikke engang erholde Maximum af det, som Loven tilligger dem, og Intet af det

overordentlige Invalidefond, saa bliver saadanne Mænds Stillings saa uheldig, at man virkelig maa have en stærk Medfølelse for disse vore ulykkelige Brødre. Det glædede mig derfor at høre, at den ærede Minister til Slutningen ndtalte, at Sagen vil blive tagen under Overveielse; thi det vilde være sørgeligt, hvis nogle af disse vore ulykkelige Brødre, der i Kamp for Fædrelandet have mistet deres Førlighed, skulde leve i bitter Nød, og jeg er overbevist om, at hele det danske Folk hellere vilde, at der blev tildeelt dem en rundelig Understøttelse, om ogsaa Enkelte sit vel rundeligt end at Nogle skulde lide Nød.

Ind: Efter den Forhandling, som har fundet Sted her i Aften, maa jeg antage, at den høitærede Regjering vil tage Invalideforsørgelsen noget nærmere i Betragtning end hidtil, og jeg skal derfor kun tillade mig at fremsøre den korte Bemærkning, at vore Invalider dog vel maatte kunne vente at have ligesaa stort Krav paa en forholdsvis god Forsørgelse som Slesvig-Holstenerne, Dhr. Sprinkler, Schütze og Zuden-Waffen-Schier.

Formanden: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke fuldstændigt hørte eller forstod den ærede sidste Tale, men det forekom mig, at han indblandede aldeles uvedkommende Bemærkninger i denne Sag.

Da ingen flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Jeg skal dernæst angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt i Morgen Kl. 1; den vil være:

- 1) Indstilling af Udvalget for Forretningsordenen, angaaende Formandens Bemyndigelse i Mellemtiden.
- 2) Valg af 2 Statsrevisorer for Statsregnskabet 1854—55.
- 3) Gæste Behandling af Fallesudvalgets Indstilling, angaaende Forslag til Lov om et